

در صحن های حرم هم مشکل تردد داریم

بدون شک روشن دلان ما بدون همراهی شخص دیگری قادر به سالم طی کردن مسیر راسته خیابان «طبرسی» نخواهند بود. پیاده روی های این محدوده استانداردهای لازم را ندارد. درست است پستی و بلندی چندان زیر پا حس نکردم، اما نبود مسیر ویژه نابینایان، گاهی من را سردرگم می کرد. در حالی که برای تردد آسان روشن دلان باید در معابر موزاییک های زرد رنگ با خطوط عمودی بر جسته به کار رود. متأسفانه مناسب سازی نشدن معابر پیاده با این مسیر های ویژه، فرد نابینا یا کم بینا را در تردد دچار استرس می کند.

اگر مسیر های تردد نابینایان و معلولان طبق استانداردهای جهانی باشد، آن ها هم مثل بقیه مردم عادی زندگی شان را می کنند و در جامعه هم حاضر می شوند. من ۱۲ سال در کشور انگلستان زندگی کردم و در آنجا بدون نیاز به کمک شخص دیگری به تنهایی همه کار هایم را انجام می دادم. اصلا در کشورهای پیشرفته مسیر ویژه نابینا معنا ندارد. همه چیز درست و حساب شده است، اما شما ببینید در مسیر کوتاه چهارراه شهید گمنام تا حرم چقدر مانع سر راه یک فرد نابینا قرار دارد.

در طول مسیر، بعضی جاها حس می کردم شیئی با سرم در تماس است. از آقای حیدری که لطف کردند و همراهم بودند، علت را پرسیدم، گفتند به خاطر پایین بودن سایبان برخی مغازه های پرده های عزای حسینی (ع) است؛ در حالی که این سایبان باید حداقل ۲ متر تا ۲ متر ۱۰ سانت با سطح زمین فاصله داشته باشد؛ یا تردد موتور سیکلت در پیاده رو، تخلف آشکار است. وجود موانع فلزی در جای جای پیاده روشن می دهد که هیچ اهرم بازدارنده ای برای موتور سواران متخلف وجود ندارد که شهرداری مجبور به کار گذاشتن این موانع شده است و با همه این ها باز هم من نابینا تردد موتور در کنارم را حس می کنم. همین می تواند استرس را در شخص نابینا به وجود آورد.

در خصوص موانع فلزی دوبل نزدیک حرم که مانعی بود برای تردد افرادی چون من، گفته می شود که به خاطر مسائل امنیتی کار گذاشته شده است. آستان قدس رضوی، اگر تدبیری هم برای رفاه حال روشن دلان و مشکلات پیش روی آن ها بیندیشد، خیلی خوب است. من نابینا هم دوست دارم به حرم آقا بروم و از فضای معنوی آنجا بهره ببرم، اما از پیاده روی های شلوغ و غیر استاندارد و ... که بگذریم در داخل صحن ها هم ما برای تردد مشکل داریم. کاش در چهار ورودی حرم، مسیری برای نابینایان مشخص شود که فقط از همان مسیر ها و بدون هیچ مانعی تردد کنند و به زیارت بروند.

میر سجاد موسوی
رئیس هیئت مدیره
انجمن «حامیان شهر ایمن و بدون مانع»

خانه نشینی معلولان و روشن دلان شهرمان به دلیل نبود زیر ساخت های مناسب شهری

شهر ایمن حق مسلم ماست

سیر جانی - در گزارشی میدانی که به مناسبت روز «عصای سفید» تهیه شد، میر سجاد موسوی و حمید حسینی، رئیس و مدیر عامل انجمن «حامیان شهر ایمن و بدون مانع»، ما را همراهی کردند. آقای موسوی که سال هاست با نابینایی روزگار می گذراند و آقای حسینی که از کودکی مشکل جسمی - حرکتی دارد، حضورشان در این گشت و گذار سه ساعته بسیار به ما کمک کرد تا موانع و مشکلات پیش روی روشن دلان و معلولان شهرمان را شناسایی کنیم.

تولار طبرسی

با تملک بیشتر املاک در این سمت، شاهد عقب نشینی و اجرای طرح بهسازی پیاده رو ها هستیم که تردد را برای عابران پیاده تسهیل می کند. وجود بازار پشت بیمارستان «جوادالائمه (ع)» و همچنین مجتمع تجاری «آرمیتاز» و حضور زائران برای خرید در این بازارها شاهد جمعیت کمتری در این مسیر هستیم. اگر چه هنوز طرح بهسازی پیاده رو ها در این محدوده اجرایی نشده است، اما با ساخت پروژه های بزرگ تجاری - اقامتی شرایط قدری بهتر شده است. در محدوده این پروژه ها شاهد پیاده روی های هستیم که در آن ها مسیر ویژه نابینایان در نظر گرفته شده است.

پارک مور تور سیکلت ها دور میدان طبرسی، سیل خودرو ها و وسایل نقلیه که به سمت حرم در حرکت هستند، خروجی خودرو ها از کوچه نوغان و ... سبب ترافیک همیشگی در این سمت میدان شده است. به واسطه وجود خانه های مسافر و مسافر خانه ها در محلات نوغان و کوچه های اطراف و وجود مغازه های متعدد در راسته خیابان شاهد حضور حجم انبوه زائران در این مسیر هستیم. بافت قدیمی و آسفالت نامناسب پیاده رو ها، سد معبر از سوی برخی کسبه و قرار دادن اجناس مقابل مغازه و عرض کم معبر پیاده رو از مشکلات پیش روی عابران پیاده و به ویژه معلولان جسمی و حرکتی است.

مشکلات زیر ساختی شهر خیلی ها را خانه نشین کرده است

متأسفانه بیشتر معابر و خیابان های شهر ما برای تردد آسان معلولان استانداردهای لازم را ندارد. همین مسیر خیابان طبرسی تا حرم برای معلولان پر از مانع است. در واقع جمعیت زیادی از معلولان به دلیل شرایط جسمانی ای که دارند و نبود زیر ساخت های مناسب، مجبور به خانه نشینی شده اند و شاید ماه ها بیاید و برود و آن ها رنگ کوچه و خیابان را نبینند.

این مسیر انتخاب شده، اگر چه تا حدودی هموار بود، اما عرض کم معابر پیاده رو، پارک موتور سیکلت هایی که در سرتاسر مسیر دیده می شد و حتی گاه تردد موتور ها در مسیر پیاده رو، وجود گاری های بارکش، زائرنی که هر جایی نشسته بودند و با وسایل سفرشان مسیر آمدود را مسدود کرده بودند، موانع متعدد در سرتاسر مسیر، نبود پل های فلزی مناسب در برخی مسیر های ورود افراد ویلچر نشین به خیابان و ... بخشی از موانع بر سر راه من و افرادی امثال من در این مسیر بود. از طرف دیگر با آنکه سرتاسر خیابان طبرسی تا حرم چند آبخوری، عابر بانک و تلفن همگانی تعبیه شده بود، اما به دلیل ارتفاع زیاد همه آن ها، من ویلچر نشین عمل نمی توانستم از این خدمات استفاده کنم. رمپ هایی هم در ورودی چند بانک و هتل جانمایی شده بود که به دلیل شیب غیر استاندارد، استفاده از آن ها برای افرادی چون من در واقع غیر ممکن است. به نظر من باید دستگاه های نظارتی، نظارت دقیق و کارشناسانه ای بر این گونه موارد داشته باشند؛ به عنوان مثال سنگ های کوبیکی که در ابتدای بولوار «شارستان» به عنوان سنگ فرش خیابان استفاده شده است، به شدت برای کودکان و افراد ویلچر نشین آزار دهنده است. همچنین در ایستگاه های توقف اتوبوس در مسیر بی آر تی خیابان طبرسی محل هایی برای عبور ویلچر در نظر گرفته شده است که متأسفانه در برخی جاها استانداردها نبودن این محل عبور، معلول و همراهش را به زحمت می اندازد. از سویی همه این محل ها به هیچ وجه مناسب ویلچر های برقی نیست، چون باطری این نوع ویلچر ها به برآمدگی ای، که در محل عبور تعبیه شده، گیر می کند و ویلچر را از بهره مندی از تجربیات و نظرات کارشناسان آگاه و مطلع از دغدغه های معلولان و همچنین خود روشن دلان جامعه امکان پذیر است.

به نظر من این حق مسلم همه معلولان جسمی - حرکتی و روشن دلان جامعه است که بتوانند در شهرشان، بدون هیچ مانعی و در ایمنی کامل تردد کنند.

حمید حسینی

مدیر عامل انجمن «حامیان شهر ایمن و بدون مانع»

